

Vänner som följer Jesus

Saría hade inte förväntat sig Katys fråga.

JoLyn Brown
(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i Australien.

"Hej då, Saría! Jag vet att du kommer att klara det bra i dag", sa mamma.

Saría studsade ut ur bilen. "Tack!"

I dag ville Saría bjuda sina vänner till sitt dop. Mamma hade hjälpt henne öva på att bjuda in dem på vägen till skolan.

Saría skuttade mot de stora dubbeldörrarna till klassrummet. Hon gick i en kristen skola. Det betyder att alla där fick lära sig om Jesus Kristus tillsammans trots att inte alla gick i samma kyrka. Hennes lärare hade satt upp olika namn på Jesus på klassrumsdörrarna. Det stod till exempel "Mirakelmakare" och

"Min Gud". I dag lade Saría märke till lappen med orden "Löfteshållare".

Saría log ivrigt. När hon blev döpt skulle hon också vara en löfteshållare!

På lunchen satt Saría bredvid Katy och Jenny på trapporna utanför klassrummet. Medan de åt tänkte Saría att det skulle vara ett bra tillfälle att göra det hon hade övat på.

Saría drog ett djupt andetag. "Jag ska snart få döpas. Vill ni komma?"

"Varför ska du bli döpt nu?" frågade Katy.

Saría försökte komma ihåg vad hon hade övat med mamma. "För att jag vill ingå ett förbund. Ett förbund

är ett löfte till Gud. När jag har blivit döpt får jag den Helige Andens gåva."

Katy sträckte sig efter sin smörgås. "Jag blev döpt när jag var bebis."

"Jag med", sa Jenny. "Jag trodde att alla döptes när de var bebisar."

Saría kände sig förvirrad. Hon visste inte vad hon skulle säga.

Efter skolan berättade Saría för mamma vad som hade hänt. "Varför döptes Katy och Jenny när de var bebisar?"

Mamma satte sig bredvid henne. "Andra kyrkor gör saker annorlunda. I vissa kyrkor döps spädbarn genom att man stänker vatten på dem. Men vi tror att när vi döps så ingår vi ett heligt förbund. Och vi behöver vara gamla nog att förstå vad vi lovar."

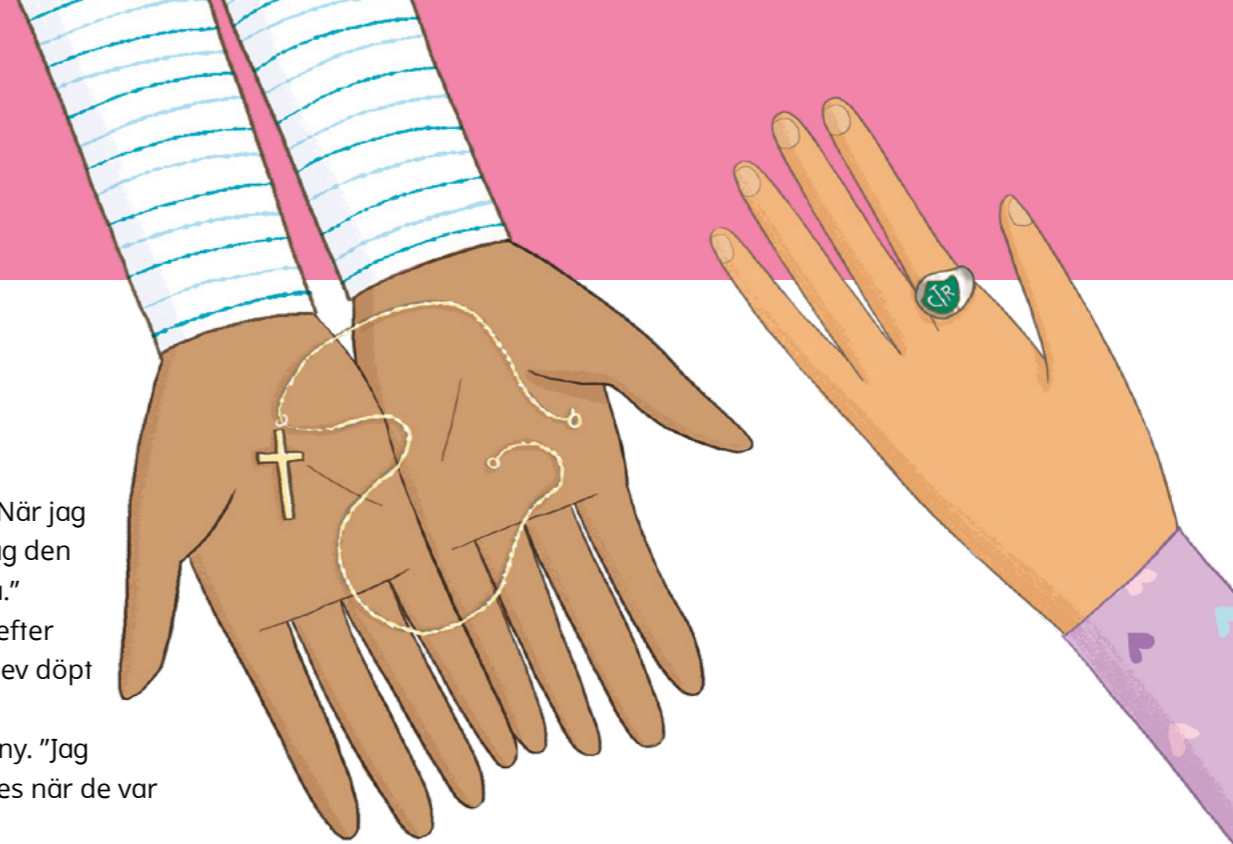
Saría tänkte på de andra skillnaderna hon hade lagt märke till i skolan. Hennes vänner visade sin tro på många sätt som skilde sig från vad hon var van vid.

Mamma kramade henne. "Du gjorde ett bra jobb i dag."

Saría kände sig bättre. Hon hade inte vetat hur hon skulle besvara sina vänners frågor, men hon hade gjort sitt bästa. Hon ville fortfarande bjuda dem till sitt dop.

Nästa dag gick Saría och Katy till lektionen tillsammans. Katy tappade något och Saría plockade upp det åt henne. Det var ett halsband med ett kors på.

"Tack!" Katy tog halsbandet. "Jag skulle bli jätteledsen om jag tappade bort det här. Det påminner mig om Jesus."

Saría log och höll upp sin VDR-ring. "Den här påminner mig om Jesus också! VDR står för 'välj det rätta'. Det påminner mig om att göra vad Jesus skulle göra."

"Jag gillar det", sa Katy.

Saría och Katy kom fram till klassrumsdörren. Katy pekade på namnet för Jesus på dörren där det stod "Vägskapare".

"Den där är min favorit!" sa Katy.

"Jag älskar också den."

En glad känsla spred sig i Sarías bröst. Hennes lärare hade sagt att "Vägskapare" betydde att Jesus skapade en väg så att saker och ting kunde hända. Jesus hade skapat en väg för Saría att kunna bli vän med barn från många olika kyrkor! De hade olikheter, men en sak var densamma. De älskade alla Jesus och ville följa honom. Saría visste att det gjorde Jesus glad. ●

ILLUSTRATIONER: VIOLET LEMAY

"Under de dagar som ligger framför oss kommer de som tror på Jesus Kristus att behöva varandras vänskap och stöd."

Äldste Neil L. Andersen, "Vi talar om Kristus", *Liahona*, nov. 2020, s. 90.